

Kyrkomötet 2010**Måndagen den 27 september****§ 1 Inledningsanförande av ålderspresidenten**

ÅLDERSPRESIDENT LARS RYDJE:

Ärade ledamöter, biskopar, anställda och åhörare! Varmt välkomna till Svenska kyrkans kyrkomöte 2010, det första i den här valperioden. Det är inte utan en viss stolthet som jag i egenskap av Kyrkomötets ålderspresident får öppna mötet och hälsa er allesammans hjärtligt välkomna till arbetet som ledamöter just i Kyrkomötet. Ett alldeles speciellt välkommen vill jag säga till alla er som är nya här i mötet. Jag hoppas att ni ska trivas och knyta nya kontakter med systrar och bröder från hela vårt avlånga land.

Vi har tagit plats i den här församlingen därför att vi har valts i fria och direkta val. Vi har utsetts av medlemmarna att föra deras talan i kyrkans högsta beslutande organ. Att åtnjuta detta förtroende förpliktigar naturligtvis också. Det ställer krav på oss att ha kyrkans bästa för ögonen, och vi ska behandla alla de skrivelser och motioner som ligger på mötets bord. Det vi beslutar här ska vara till hjälp för församlingarnas möjligheter att vara en aktör i samhället, en aktör med kristna förtecken. Därför, när ni tar er an arbetet i utskotten, kom ihåg de fyra viktiga punkterna för vår kyrka och vår kyrkas arbete: gudstjänst, undervisning, diakoni och mission.

Vi som sitter här i dag för att fatta beslut som är avgörande för vår kyrkas fortsatta arbete i vårt land, ska veta att vi representerar cirka sex miljoner medlemmar. Ingen annan organisation har lika många medlemmar, men ingen annan har heller så många ljumma och kanske rentav ointresserade medlemmar. Här, mina vänner, ligger en stor utmaning, att få allt fler av alla de här ljumma att förstå innebörden av andlig trygghet. Om vi ska leva tillsammans i den andliga tryggheten måste vi förstå att vi lever i en gemenskap med andra – det är inte jag, det är inte du, utan det är vi. Att leva under devisen ”ensam är stark” är möjligt att göra, men snart nog erfar man att det är tillsammans som vi är starka.

För alla dem som inte är medlemmar har vi naturligtvis också ett ansvar, och vi kan inte stillatigande se hur man vill framställa bröder och systrar som kommer från andra kulturer och trosinriktningar som ett hot i stället för att ta emot och lära och förstå. Vi är inte bara ombuden Andersson, Pettersson och Lundström, vi är också ombud för vår kyrka i vardagen. Det räcker inte att vara i Uppsala två veckor om året. Det här uppdraget varar varje dag, att förkunna evangelium, för alla var och en på sin plats runt om i vårt land.

När vi nu går till arbetet med skrivelser och motioner vet vi att åsikter kommer att brytas och att för många blir besluten inte som man ville. Men jag tror att vi alla förstår och vet att så här fungerar det i en demokratiskt vald församling. Ett litet råd kanske man får ge. När ni kommer fram till beslut i en fråga, läs handlingarna en gång till! Fundera över om det beslut som ska fattas är för kyrkans bästa – inte för mitt bästa, inte för gruppens bästa, utan för kyrkans bästa. Var kritisk när du läser, både det som står och inte minst det som inte står.

Så vill jag nedkalla Guds välsignelse över det arbete som ska utföras på årets kyrkomöte. Och kom ihåg en sak, att mitt i allt allvar finns det alltid plats för humor, glädje och glada skratt.

Jag vill gärna avsluta med en liten hälsning från Nicaragua.

Måndagen den 27 september 2010

Anföranden

Gå ut i tjänst för Gud med öppna händers kraft, låt rätten flöda fram
och bryta onskans makt.

Gå ut i tjänst för Gud, ge stumma röst och mod, ge liv åt livlöshet,
sprid hopp om en ny jord.

Fast änglarna finns med så har de inte möjlighet att vända krig till
fred, om inte vi finns med.

Så vandra nu med Gud i solidaritet, med himmel och med jord, för
sanning och för fred.

Därmed förklarar jag 2010 års kyrkomöte öppnat.